

PAULA LAPUÇA

LA GATA DE
LA BRUIXA

Per a Zia, Aryana i Oren, i per al seu pare
i la seva mare, que són màgics, A. K.

Per a Saki Spoon i tots
els meus amics felins, A. B.

Publicat per primera vegada en anglès el 2024
amb el títol *Moggie McFlea: The Witch's Cat*
per Simon & Schuster UK Ltd.

Text: © Anna Kemp, 2024
Il·lustracions: © Adam Beer, 2024
Traducció: © Bel Olid
Revisió: Maria Carbó

D'aquesta edició: © Andana Editorial, 2024
1a edició: setembre, 2024
Av. Aureli Guaita Martorell, 18
46220 Picassent (València)
www.andana.net / andana@andana.net

Queda prohibida la reproducció i transmissió total
i parcial d'aquest llibre sota cap forma ni per cap mitjà
electrònic o mecànic sense el permís dels titulars del
copyright i de l'empresa editora. Tots els drets reservats.

ISBN: 978-84-19913-46-3
Dipòsit legal: V-906- 2024

Imprès a la Xina

ANNA KEMP I ADAM BEER

PAULA LAPUÇA

LA GATA DE
LA BRUIXA

Andana
editorial

Aquí amb un barret la veieu a pleret.
És la Paula Lapuça.

La gata pitjor, la més boja,
la que dona més cabòries de tota la història.

Allà on hi ha problemes,
si la situació no t'agrada ni gota
ben segur que és ella, la bola de pèl
que hi ha ficat la pota.

I aquesta és la Magda, la Maga Màgica,
la bruixa més amable dels redols.

Per allà on passa sonen campanetes
i canten els rossinyols.

Viu en una casa que es diu «Ca l'Encís»
al cap d'un camí florit

on hi ha desmais que riuen
i hi ballen ponis acolorits.

La Magda no llança malefícis
ni porta botes negres ni barrets punxeguts.
S'estima més fer bones obres d'ofici...

...com ara rescatar gatets perduts.

La Paula va pensar que ja és mala sort,
haver trobat una bruixa amb tan bon cor.
«Ja en tinc prou d'aquesta estrafolària,
amb tanta bonhomia m'agafarà
urticària.»

Així que quan la Magda
va deixar l'olla al foc,
una ombra amb cua i bigotis
hi va tirar alguna cosa d'amagatotis.

L'endemà al matí la Magda va fer anar la vareta...

...i es va endur un bon ensurt, pobreta!
Es van fer nuvolades verdes i lletjotes
i del cel van començar a ploure granotes.

«Ostres, caram,
però què he fet!»
La bruixa es tornà blanca com la paret,
mentre la Paula reia per sota el nas.
Com gaudia, la dolentota, era tot un cas!

A partir d'aquella nit la Paula Lapuça
feia encanteris, la malvada,
mentre cantava amb mala bava
sota la lluna entremaliada.

Un pessic d'això, un rajolí d'allò,
una bola de pèl i una puça...

....

I de les fonts en sortia gelat

i a la tele un gat tigrat.

